

eZine
of Modern Texts in Translation

Translation
Café

July 2016

Lawrence Sail

translated into Romanian by

Cristina Donescu

© MTTLC <http://revista.mttlc.ro/>

eZine
**of Modern Texts
in Translation**

Director
Lidia Vianu

ISSN 1842-9149

Issue 164
July 2016

Issue Editor
Cristina Drăgoi

© MTTL
© The University of Bucharest

Poems by **Lawrence Sail**

translated into Romanian by
Cristina Donescu

Reviser:
Ana-Maria Ţone

IT Expertise:
Cristian Vîjea
Simona Sămulescu

July 2016

Translation Café started in the year 2007, as the magazine of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text (MTTLC), at the University of Bucharest.

The eZINE consists of translations by graduate students of MTTLC, as a prolongation of their activity in class. They are meant to give the graduates a taste of their future profession, and also to increase their sense of responsibility for a translation they sign under their own name.

The texts are translated from or into English, and belong to all literary genres – fiction, poetry, literary criticism, as well as the drama, the essay. The focus is on Modern Literature, broadly meaning the 20th and the 21st centuries: Romanian, British, and American among others.

MTTLC
Masteratul pentru Traducerea
Textului Literar Contemporan
mttlc.ro

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

<http://www.masterat.mttlc.ro/>
<http://revista.mttlc.ro/>
<http://www.editura.mttlc.ro/>

For comments or suggestions, please contact the publisher lidia.vianu@g.unibuc.ro

Poems by

Lawrence Sail

From *Waking Dreams: New & Selected Poems*, Bloodaxe Books
(2010). Reproduced by kind permission of the publisher.

Translated into Romanian by

Cristina Donescu

Din *Waking Dreams: New & Selected Poems*, Bloodaxe Books
(2010). Reproduș cu aprobarea editorului.

July 2016

A Leaf Falling

The stem snaps off, brittle
as a wafer – another sycamore
half-star on its way to collapsing
its yellow ribs on the ground.

Not yet: as it slaloms the air
it calls the whole valley to attention –
the glacier's green withheld ghosts,
the breaker's yard of the moraine,
the peaks fat with sunlight.

They attend to a silence which covers
all the leaf's lilting fall:
long enough to contain

O frunză în vânt

Codița se rupe, fragilă
precum o azimă- o altă frunză
de sicomor pe cale de a-și prăbuși
coastele gălbui pe pământ.

Nu încă: în timp ce face slalom prin aer
toată valea stă drepti în fața ei-
fantomele tănuite și verzi ale ghețarului,
cimitirul de morenă al talazului,
piscurile bogate de lumina soarelui.

Sunt martorii unei liniști ce acoperă
căderea ritmată a frunzei:
destul încât să conțină

the cry of a newborn child
crossing the threshold into
the dazzle, the shadows beyond.

plânsetul unui nou-născut
trecând pragul înspre
lumină, umbrele de dincolo.

Translation
Café

July 2016

The Cablecar

The silver box rose lightly up from the valley,
ape-easy, hanging on by its one arm;
in minutes, it had shrunk the town to a diagram,
the leaping river to a sluggish leat of kaolin,
the fletched forests to points it overrode.
It had you in its web of counterweights,
of circles evolved to parallel straight lines.

Riding the long slurs, it whisked you over
the moraine's hopeless rubble. It had your heart
in your mouth at every pylon, where it sagged,
leaned back, swooped on. It had you hear how ice
cracked on the cable. It had you watch it throw
an already crumpled shadow of bent steel

Telecabina

Cutia argintie se înalță cu ușurință din vale,
precum o maimuță, atârând doar într-o mână;
în câteva minute, orașul a devenit de mărimea unei diagrame,
râul rapid cât un șanț inert de caolin,
pădurile acoperite cât niște puncte peste care trecea.
Te prindea în încâlcirea ei de contragreutăți,
de cercuri care se transformau în linii drepte și paralele.

Trecând de-a lungul liniilor curbe, te ducea repede deasupra
molozului pierdut al morenei. Te făcea să ai inima
în gât la fiecare pylon, când aluneca în jos,
se lăsa în spate, năvălea din nou. Te făcea să auzi cum gheața
trosnea pe cablu. Te făcea să privești cum își aruncă
umbra deja deformată de oțel îndoit

onto the seracs. It made you think of falling.

By the time it lowered you back to the spread valley,
to the broad-roofed houses decorated with lights,
you could think only of what it was like to step
out, at the top, onto the giddy edge
of snowfields still unprinted, that pure blaze;
to be robbed of your breath by the thin air, by a glimpse
of the moon's daytime ghost on solid blue.

deasupra seracurilor. Te făcea să te gândești la cădere în gol.

Când te cobora înapoi în valea întinsă,
la casele cu acoperișuri mari decorate cu lumini,
te puteai gândi doar la cum a fost să pășești
afară, în vârf, pe marginea nesigură
a câmpurilor de zăpadă încă neatinse, acea strălucire pură;
să ți se taie răsuflarea din cauza aerului rarefiat, a unei priviri
fugare
spre fantoma lunii pe un cer albastru.

Fountains

Part of the culture,
you could say, with a backdrop
of lavish palaces,
triumphalist boulevards,
extravagant gardens.
And apt for disguises –
shaving-brush bristles
of foam, plumes,
sly squirts
from the mouths of dolphins
or the necks of urns,
or arcing back
in a little boy's
stream of piss.

Fântâni

Parte din cultură,
s-ar putea spune, în fundal
palate luxoase,
bulevarde triumfaliste,
grădini extravagante.
Și gata să se deghizeze –
peria de bărbierit plină
de spumă, dâre,
jeturi alunecoase
din gurile delfinilor
sau ale ceainicelor,
sau arcuindu-se
în șuvoiul de pipi
al unui băiețel.

Water that splatters
back to the surface,
plentiful, ready
to resume itself,
to be used as a template
for shape, again
and again, like words –
the way that a poem
by Apollinaire
might flower on the page
as a spray or fountain.

But already the basin
is drying out,
the pipework starting

Apă care țâșnește
înapoi spre suprafață,
din abundență, gata
să o ia de la capăt,
să fie folosită ca un tipar
pentru formă, iar
și iar, precum cuvinte –
precum o poezie
de Apollinaire
poate înflori pe hârtie
precum o creangă cu flori sau fântână.

Dar bazinul
începe să sece,
conducta începe

to choke. Soon
there will be little
but the crackle of leaves
brittle as pappadums,
scraping on stone.

să se blocheze. În curând
nu va mai rămâne mult
în afară de trosnetul frunzelor
fragile precum niște bucăți de papadum,
frecându-se de piatră.

Chickweed

Simple as any wish –
to take on into winter
such modesty, recalled
from the already dark
verges of summer:
those stars, sparse
and profuse, unparticular
yet keeping measure,
scintillae of the spirit,
white sparks that fly
upward to join
the very idea of spring.

Studenită

Simplă precum orice dorință –
pe care să o duci în iarnă
atâta modestie, evocată
din deja mohorâtul
sfârșit de vară:
acele stele, risipite
și luxuriante, nu prea exacte
totuși destul de calculate,
frântură de spirit,
sclipiri albe care zboară
în sus pentru a se contopi
cu însăși ideea de primăvară.

Quanta (*for Elizabeth*)

Entering a Church

The way a child rests its head
against a parent; the laughing delight
of letting the body's whole weight be propped
against the steady push of a gale;
the way in which water always accepts
our surrender, converting the sinking heart
to a loose lullaby drift -
there was something of all this
beyond the snap of the lifted latch,
the door leaning into almost silence
where each window, each harvest berry
glowed, exalted by our attention;

Cuatumuri (*pentru Elizabeth*)

Intrarea in biserică

Felul în care un copil își odihnește capul
pe un părinte; plăcerea neasemuită
de a-ți lăsa întreaga greutate a corpului să fie sprijinită
de vântul constant al unei vijelii;
felul în care apa ne acceptă întotdeauna
predarea, preschimbând o inimă deznădăjduită
într-un nedeslușit cântec de leagăn în derivă -
era câte ceva din toate astea
dincolo de zgomotul produs de deschiderea zăvorului,
ușa înclinându-se într-o tăcere aproape completă
unde fiecare fereastră, fiecare boabă din recoltă
strălucea, înălțate de atenția noastră;

when, in the slow beat of the clock,
came love's double move away from dead centre.

Driving Back

At two days short of the shortest day,
belted into place like puppet pilots
facing the oncoming stars, we returned
to the sweet city. Ahead of us,
its dreaming aspirations had blackened
to cardboard flats against the blazing
indifference of the sinking sun –
and we entered into a silence
that comprehended the light streaming
from the rim of every minim moment,
from each quick intake of breath;

când, în bătaia înceată a ceasului,
dragostea s-a îndepărtat de punctul mort.

Drumul înapoi

Cu două zile înainte de cea mai scurtă zi,
cu centura pusă ca niște piloți manechin
înfrentând ploaia de stele, ne întorceam
spre orașul drag. Înaintea noastră,
aspirațiile sale arzătoare s-au întunecat
până au ajuns câmpii de carton pe fondul indiferenței
aprinse ale soarelui ce sta să apună –
și am intrat într-o liniște
care cuprindea lumina izvorâtă
din marginea fiecărui mic moment,
din fiecare răsuflare grăbită;

and which knew how to cherish the luck of sharing
the singularity that is
the seedling dream of endless galaxies.

Divisions on a Ground

It is, on one level,
what light, shade and a high
skin colour have arranged
unforgettably along
either side of your cheekbones;
on another, something that makes
my heels suddenly heavy
with the traction of glue – as if
a hand had reached from below
ground to grab my ankle,

și care știa cum să prețuiască norocul de a împărți
singularitatea reprezentată de
Visul nematurizat de galaxii infinite.

Diviziuni in Masă

Este, pe de-o parte,
ceea ce lumina, umbra și roșeața
pielii au aranjat
memorabil de-a lungul
fiecărei părți a obrazilor;
pe de altă parte, este ceva care îmi face
călcăiele deodată greoaie
lipite de pământ – ca și cum
o mână s-a întins de sub
pământ și mi-a prins glezna,

making it all but impossible
to turn and go. It is
the number of times that knowledge
cannot go into love.

fiindu-mi imposibil
să mă întorc și să plec. Sunt
nenumăratele ori în care cunoștința
nu se poate transforma în dragoste.

In Outline Only

As for the bedroom walls, three were already
full - the good old Kodak always did
the trick. Amazing, how at that age they loved
to pose. He focused them upright or horizontal
in the viewfinder's shining cross, flirtatious creatures !
Still room for more, though: the possibilities seemed endless.

*

Here was another twelve year old (or was he
only eleven then ?) laughing, sucking on a pipe:
and there, a boy standing up through the sunroof, waving.
Happy days. In this one someone was trying
to light a fire outside a two-man tent.

Doar în contur

Cât despre pereții dormitorului, trei erau deja
plini - vechiul Kodak își făcea treaba
întotdeauna. Surprinzător, cum le plăcea la vârsta aia
să pozeze. Îi încadra pe verticală sau pe orizontală
în vizorul aparatului, creaturi cochete!
Totuși, mai era loc: posibilitățile păreau interminabile.

*

Aici era un alt băiat de doisprezece ani (sau avea doar
unsprezece atunci ?) râzând, trăgând dintr-o pipă:
și acolo, un băiat stând prin acoperișul decapotabil, făcând cu
mâna.
Zile fericite. În asta/azi-mai clar în română? cineva încerca să
aprindă focul lângă un cort de două persoane.

*

He gave them presents and meant them. He also liked
the feel of flesh – to deliver a hard smack
and then let his hand stay clamped to the buttocks.
He regularly felt the need to pray.

*

He teased them with things they could not possibly know,
though he himself was puzzled by the way
in which one friendship ended, and another
soon began. They just did, it seemed.

*

As for the bedroom, impossible to tell
which of the pics were trophies, which (if any)
temptation withstood – and whether it was guilt

*

Le făcea cadouri și o făcea cu plăcere. Îi plăcea, de altfel,
Și atingerea cărnii – să dea o palmă zdravă
și apoi să își lase mâna prinsă pe șezut.
Simțea în mod regulat nevoia de a se ruga.

*

Îi tachina cu lucruri pe care nu aveau de unde să le știe,
deși chiar el era intrigat de felul
în care o prietenie se sfârșește, iar alta
începe curând. Se pare că așa se întâmpla.

*

Cât despre dormitor, era imposibil de spus
care din poze erau trofee, și care (dacă)
tentație suprimată – și dacă era vina

or simple prudence which made him strip the walls
bare one day, get rid of everything.

*

His later holidays were spent discreetly
in Bangkok or the Philippines. At home
something that was not love but knew its gestures
ghosted the paler patches on the walls –
in outline only mirroring the stain
of hard facts spreading out through all those lives.

sau simplă precauție cea care l-a făcut să golească pereții
într-o zi, să scape de tot.

*

Vacanțele ulterioare și le-a petrecut discret
în Bangkok sau în Filipine. Acasă
ceva ce nu era dragoste dar îi cunoștea semnele
bântuia petele mai deschise la culoare de pe pereți –
oglundind doar în contur pata
faptelor incontestabile care se răsfrâng peste atâtea vieți.

Portuguese Sonnet

*I am a secret orchestra whose instruments strum and bang inside me.
I only know myself in the symphony.*

FERNANDO PESSOA

Firstly, just doodles of language, loose noise to test
each possible echo, and not yet deadened by
real frontiers: the merest outputs of breath,
not to be taken seriously. But already
across the growing thresholds of mind and mouth
nursery rhymes give sounds the sound of sense –
darkly, as the children run shrieking from the witch's house,
or in tracers of light as the frog turns into the prince.
Poets are those who, in time, pick up from the world
eccentric wavelengths in tune with their own translations of,

Sonet portughez

*Sunt o orchestră secretă ale cărei instrumente zăngăne și răsună în
mine. Mă recunosc doar în simfonie.*

FERNANDO PESSOA

La început, doar improvizații de limbă, zgomot liber pentru a
testa
fiecare ecou posibil, încă neamortizat de
frontierele reale: nimic altceva decât răsufări,
a nu fi luate în serios. Dar deja
dincolo de pragurile din ce în ce mai mari ale minții și gurii
versurile pentru copii oferă sunetelor sunetul simțului –
întunecat, când copiii fug țipând din casa vrăjitoarei,
sau în nuanțe de lumină când broscoiul se transformă în prinț.
Poetii sunt aceia care, în timp, culeg din lume
lungimi de undă excentrice în acord cu propriile lor interpretări

Translation
Café

July 2016

say, the heart, a river, or buds unfurling
suddenly in spring. They believe in implication -
or, like that Portuguese person, are in hiding, becoming
a secret orchestra playing a symphony for one.

să zicem, ale inimii, ale unui râu, sau ale unui boboc înflorind
deodată primăvara. Ei cred în lucrurile subînțelese -
sau, ca portughezul acela, se ascund, devenind
o orchestră secretă care cântă o simfonie pentru o persoană.

Coconuts in the Cardiac Ward

Hospital more or less darkness, and all
with a one way or another faulty heart,
laid out in a row

Finally, with someone's nebuliser off,
and the voice shouting *No!* from a side-room giving up,
more or less quiet

And then, from the eighty-three year old builder
in the next-door bed, a single line sung
happily in his sleep –

There they are, all standing in a row –
and yes, somehow they are, cupped awry

Nuci de cocos în secția pentru cardiaci

Mai mult sau mai puțin întuneric în spital, toți
cu o inimă bolnavă într-un fel sau altul,
așezați la rând

În cele din urmă, se stinge nebulizatorul cuiva,
și o voce strigă *Nu!* dintr-o cameră alăturată renunțând,
mai mult sau mai puțin tăcută

Și apoi, de la constructorul de optzeci și trei de ani
din patul din camera alăturată, o singură linie cântată
vesel în somnul său –

Aici sunt, toate așezate la rând –
și da, cumva sunt puse de-a curmezișul

in their red and white holders

Various as humans, and each hairy fruit

at the mercy, its white milk cocooned in the night

like a long-held hope

în suporturile lor roșii și albe

La fel de diferite precum oamenii, și fiecare fruct păros

lăsat de izbeliște, cu laptele alb protejat în noapte

precum o speranță demult păstrată

Translation
Café

July 2016

The Pilots' Tea Dance

Everything at a slant:
the diagonal shiny boards,
the spotlight's smoky shaft,
the way they move the girls
held in their chevroned arms
to the sly foxtrot, the waltz;
and the camera that peers down
as if in search of hindsight.

Out of the sun, they wave
like the summer wheat outside,
lost in the only dream
that could hope to outsing time
or the voice which knows that the field
is the world, and the reapers, angels.

Dansul piloților

Totul înclinat:
ringurile de dans lucioase în diagonală,
lumina fumurie a reflectorului,
felul în care mișcă fetele
prinse în brațele lor cu dungi în V
în ritm melodios de foxtrot, de vals;
și camera care privește spre ei
ca și cum ar privi înspre trecut.

Ieșiți din lumina soarelui, fac cu mâna
precum grâul de vară de afară,
pierduți în singurul vis
care ar putea spera să depășească timpul
sau vocea care știe că acel câmp
este lumea, iar secerătorii, îngeri.

White Carnations

Flesh-flowers, eyelets
crisp as tutus
yet denying elegance –
such dusty silver
on their stems
and weak leaves
such arthritic knobbls

Everything depends
on the blooms themselves
in their plump holders –
the way they appear
sudden as a trick
surprising as feathers

Garoafe albe

Flori cărnose, cu bucle
încrețite precum tutu-urile
însă lipsite de eleganță –
un argintiu așa sec
pe tulpinile lor
și frunzele fragile
noduri așa de artritice

Totul depinde
de florile în sine
în lăcașul lor rotund –
felul în care apar
subit ca un truc
surprinzător ca frunzele

that sprout from bamboo

Their brightness seems
to demand a scent
stronger than they offer -
but they command
occasions easily
rising to corsage
or nosegay or lapel

And even after
their weakest buds
have hung their heads -
when their foetid water
has been tipped away
their browning frills
still haunt death

care înmuguresc din bambus

Splendoarea lor pare
să ceară o mireasmă
mai puternică decât cea pe care o oferă -
dar se potrivesc
cu ușurință ocaziilor
devenind corsaj
buket sau rever

Și chiar când
cei mai fragili boboci
și-au aplecat capetele -
când apa lor fetidă
a fost aruncată
cutele lor maronii
încă bântuie moartea

Snooker Players

They whistle the fine smoke
Of blue dust from the cue,
Suave as gunslingers, never
Twitching one muscle too few.
At ease, holstering their thumbs
In trimmest waistcoats, they await
Their opponent's slip, the easiest
Of shots miscalculated.
Their sleek heads shine, spangled
With the sure knowledge of every angle.

Once at the table, they bend
In level reverence to squint
At globe after globe, each

Jucători de snooker

Ei suflă fumul fin
De pulbere albăstruie de pe tac,
Suavi precum niște pistolari, niciodată
Nu-și contractă mușchii mai mult decât trebuie.
Relaxați, cu degetele mari atârdate
În cele mai dichisite veste, așteaptă
Greșeala adversarului, cea mai ușoară
Lovitură calculată greșit.
Capetele lor lucioase strălucesc, împodobite
Cu înțelegerea deplină a fiecărui unghi.

Ajunși la masă, se apleacă
Într-o reverență orizontală pentru a privi
La sferă după sferă, fiecare

With its window of light glinting
On cushioned greener than green,
The rounded image of reason.
One click and cosmology thrives,
All colours know their seasons,
And tenderly God in white gloves
Retrieves each fallen planet with love.

Watching them, who could believe
In the world's lack of balance?
Tucked in this pocket of light
Everything seems to make sense –
Where grace is an endless break
And justice, skill repaid,
And all eclipses are merely
A heavenly snooker displayed.

Cu fereastra de lumină strălucind
Pe o bandă mai verde ca verdele,
Imaginea completă a rațiunii.
O lovitură și cosmologia înflorește,
Toate culorile își știu anotimpurile,
Și gingaș Dumnezeu cu mănuși albe
Recuperează fiecare planetă cazută cu dragoste.

Privindu-i, cine ar putea crede
În lipsa de echilibru a lumii?
Ascunse în acest buzunar de lumină
Totul pare să aibă sens –
Unde grația este un break nesfârșit
Și corectitudinea, recunoașterea măiestriei,
Și toate eclipsele sunt doar
Un snooker celest expus.

Yet all around in the framing
Darkness, doubt dogs the game.

Și totuși în tot întunericul
Din jur, îndoiala nu dă pace jocului.

Translation
Café

July 2016

Annunciation

To anyone looking out beyond
the feverish noise of the city, across
the valley with its twisting path and the lone
cypress close to the bridge, it would be
nothing – a small aperture, one
of several visible in the north wall
of an admittedly fine palazzo.

No hint of the room where a woman
is confronting a creature with wings that crowd
the chequered floor tiles. Behind the lily
he holds, an arch frames the valley with its bridge
and a nearby tree, and the path twisting
up to the distant city on its ridge –
the world as a miniature nailed to the wall.

Buna Vestire

Pentru oricine ar privi dincolo
de zgomotul agitat al oraşului, peste
valea cu drumul şerpuitor şi singuraticul
chiparos din apropierea podului, nu ar fi
vizibil – o mică deschizătură, una
din cele câteva vizibile din peretele de nord
al unui palat cu adevărat frumos.

Nici urmă de camera unde o femeie
se confruntă cu o creatură ale cărei aripi acoperă
pardoseala în carouri. În spatele crinului
pe care îl ţine, o cupolă înconjoară valea cu podul
şi un copac în apropiere, şi drumul şerpuitor
spre oraşul din distanţă de pe culme –
lumea în miniatură fixată pe perete.

Treading Water

gift

Today the sea is open-handed –
from its calm, murmuring angles,
its pure ultramarine,
the light fractures
in sparks, sparks, sparks

*

slack

Flatlining surface, playing dead –
as if the driving
coulters of the keel
were a scalpel drawn
across blue muscle

Călcând apa

cadou

Astăzi marea este generoasă –
de la liniștea sa, șopotul valurilor,
albastrul deschis limpede,
lumina se sfărâmă
în scânteii, scânteii, scânteii

*

acalmie

Suprafață pe moarte, jucându-se de-a moartea –
ca și cum
tăișul carenei
ar fi un bisturiu ce taie
peste mușchiul albastru

Translation
Café

July 2016

*

fishy

They hang in the flows
a glinting cloud
that barely quivers
waiting for the moment
at which to about turn

*

*treading
water*

Keep pedalling
keep your head
above water
keep treading

keep heading

*

ca un pește

Stau în curenți
un nor strălucitor
care abia tremură
în așteptarea momentului
în care să se miște

*

*călcând
apa*

Continuă să pedalezi
ține-ți capul
deasupra apei
continuă să calci

Continuă să te îndrepti

upwards

keep your hands spread

keep treading

keep steady

keep studying

the stars, keep treading,

stay where you are

*

ear The ocean listens to itself -

to the sudden out-of-nowhere chuckle

that flourishes in its labyrinth,

to the way its overfalls

tune themselves to silence

în sus

ține-ți mâinile întinse

continuă să calci

Continuă să fii stabil

continuă să privești

stelele, continuă să calci,

rămâi unde ești

*

ureche

Oceanul se ascultă pe sine -

la chicotitul subit și neașteptat

care înflorește în labirintul său,

la felul în care deversoarele sale

se armonizează cu liniștea

Translation
Café

July 2016

*

either/or

Innocent of curse
and blessing, the sea
stalls on the sand,
or drives its toppling wall
miles inland

*

fie-fie

Lipsită de blestem
și binecuvântare, marea
se oprește pe nisip,
sau își rostogolește valul
la mile departe de plajă

*

nocturne

Sea-fire streaming downward,
contented engines, lights
rocked over darkness...there are times
when the moon seals the water
and any dream might be true

*

nocturnă

Focul mării curge în jos,
motoare mulțumite, lumini
oscilând peste întuneric...sunt momente
când luna pecetluiește apa
și orice vis poate fi realitate

Translation
Café

July 2016

Thinking of Klee again

The fish are not biting today -
neither the great golden ones
nor the iridescent shoals
on which the light wavers
as they twitch first this,
then that way.

The boat pivots idly, slurs
with almost magnetic reluctance
like a fairground ride running down:
the angler's line crimps,
lies, a broken hairspring,
flat on the surface.

Cu gândul din nou la Klee

Peștii nu mușcă momeala azi -
nici cei mari și aurii
nici bancurile irizante
pe care se plimbă lumina
când se mișcă încoace,
apoi încolo.

Barca se rotește alene, alunecă
cu o reticență aproape magnetică
precum o cursă dintr-un bâlci pe cale să se termine:
undița pescarului se îndoaie,
trage, un ac rupt,
orizontal la suprafață.

There is no end to the bliss
of tracing anagrams of magic:
and look - nosing into
the gloom under the keel,
glides a hitherto unknown
magnificent red fish.

E fără de sfârșit fericirea
de a trasa anagrame magice:
și iată - croindu-și drum în
bezna de sub carenă,
lunecă un pește roșu magnific
necunoscut până acum.

Translation
Café

July 2016

Overfalls

Like a sweet dream,
those endless versions
of the sea you once harboured –
the muscular calm
of its blue indifference,
the glister of the sun
hammering its furrows,
or the heave of spume
splayed in a gale.

Here there is only
the evidence of a strength
bent against itself,
ominous as the fever

Deversoare

Ca un vis încântător,
acele versiuni interminabile
ale mării pe care le păstrai –
calmul puternic
al indiferenței albastre,
strălucirea soarelui
lovindu-i undele,
sau pulberarea spumei
împrăștiată într-o furtună.

Aici este doar
dovada unei forțe
care luptă împotriva ei,
de rău augur precum surescitarea

of a dark squall -
broken narratives,
scurries rasping
the hull, surfaces
overlaid with denial.

unei vijelii întunecate -
narațiuni întrerupte,
vârtejuri care zgârie
carena, suprafețe
acoperite de negare.

Translation
Café

July 2016

from Ghostings

Daughters, you were born
from the twinning of despair
and intense longing –
startling instances
of the gene that dreams
the dream is fact.

Words fly to you
daily, you are giddy
with the sound of their spinning,
you love all absurdities,
all that distorts
the mirrors of meaning.

din Ghostings

Fiicelor, ați fost născute
din înfrățirea disperării
și a dorinței intense –
exemple înfricoșătoare
ale genei care visează
că visul este realitate.

Cuvinte zboară spre voi
zilnic, sunteți îmbătate
de sunetul vârtejului lor,
iubiți toate absurditățile,
tot ce deformează
oglinzirile înțeleșului.

And even now
as you learn what comes
in the guise of apples,
spindles, trolls
and gluttonous ogres,
you know what you know:

how magic works,
how the wolves and the witches
will always lose out,
and the lost slipper
never fails
to find its twin.

And the heart of the forest,
though dark, is alive

Și chiar și acum
pe măsură ce învățați ce vine
mascat în mere,
fusuri, troli
și căpcăuni lacomi
știți ce știți:

cum funcționează magia,
cum lupii și vrăjitoarele
vor fi mereu învinși,
și pantoful pierdut
întotdeauna
își va găsi perechea.

Iar inima pădurii,
deși întunecată, prinde viață

with any number
of princely riders,
their saddlebags stuffed
with ever-after kisses.

Even the word
that rhymes with breath
is no more, on your lips,
than a brief experiment
in sound, nothing
to the claims of now.

Seamless, the waking
dreams of children,
in which elisions
are endless and meanings

cu numărul
călăreților nobili,
desagile lor pline
cu săruturi până la adânci bătrâneți.

Nici cuvântul
care rimează cu Marte¹
nu mai e pe buzele voastre,
decât un experiment scurt
de dicție, nimic
care face parte din prezent.

Fără cusur, visele
cu ochii deschiși ale copiilor,
în care omisiunile
sunt interminabile și înțeleșurile

multiple, each name
an eponym of delight:

where a handful of air
is a real gift;
a balloon, a posy;
a half-bitten biscuit,
a bridge; and forever
lasts less than an hour.

But this, too,
is a dream – I sit
with a child either side
and have the view
they never will quite
have of themselves –

multiple, fiecare nume
un eponim de bucurie:

Unde puțin aer
este un mare dar;
un balon, un buchet de flori;
un biscuit mușcat pe jumătate,
un pod; iar întotdeauna
durează mai puțin de o oră.

Dar chiar și asta
este un vis – stau
cu câte un copil pe ambele părți
și am imaginea
pe care ei nu o să o aibă
întru totul despre ei –

the head streamlined
as a cyclist's helmet,
the almost egg-like
narrowing of the skull
between back
and occipital front.

One blonde,
one brunette
– and each with hair
that streams perfectly
down from the high
ridge of the crown.

Thinking of their future

capul suplu
precum casca unui biciclist,
îngustarea craniului
aproape ca un ou
între partea dorsală
și frontală a occipitalului.

Unul blond,
unul brunet
și fiecare cu păr
care se unduie perfect
în jos din înalta
coamă a capului.

Gândul la viitorul lor

admits hope
as much as fear –
it is the present
that summons their siblings,
the suffering ghost-children:

whose troubled eyes
reflect war, illness,
the lupine triumph
of adults; the forests
hushed and dead;
themselves, confined in darkness.

îngăduie atât speranță
cât și teamă –
prezentul este cel
care le cheamă frații,
suferinzii copii-fantomă:

ai căror ochi tulburați
reflectă război, boală,
triumful câinesc
al adulților; pădurile
tăcute și moarte;
pe ei, în coșciuge în întuneric.

The Enclosures

Four unexpected meadow flowers slide out from
the sky-blue letter you sent from Kyrgyzstan –
a clover with pink bristles, a blue vetch
faded to light mauve, a yellow crucifer,
a white chickweed. They lie here, tiny, flattened,
intact – as delicate as any of the wreaths
found buried with the ithyphallic boy-king
and all his rubble of riches: the collarette
with little love-apples and berries of woody nightshade
strung on strips of palm; or the farewell garland
of olive leaves, blue water-lily petals
and cornflowers, which someone left on the dark threshold.
These, too, paling with absence, recast love's spell
as open pathos, and time as immortelles.

Anexele

Patru flori de câmp neașteptate alunecă din
scrisoarea albastru ca cerul pe care ai trimis-o din Kârgâzstan –
un trifoi cu perișori roz, o măzăriche albastră
decolorată spre mov deschis, un crucifer galben,
o studeniță albă. Stau uitate, miciute, turtite,
intacte – delicate precum coroanele de flori
găsite îngropate cu obscenul rege-băiat
și tot molozul de bogății: gulerul
cu mici pătlăgele și boabe de mătrăgună din pădure
înșirate pe fâșii de palmier; sau ghirlanda de bun-rămas
din frunze de măslin, petale de nufăr albastre
și albăstrele, lăsate de cineva pe pragul întunecat.
Și acestea, ofilite de absență, transformă vraja dragostei
în patos, și timpul în imortele.

Estuarial

Cormorant and heron preside
over shiny flanks of sleet.
Sky become more and more
of an issue. Light promotes
itself in oystery silver,
pink and grey.

Out in the open at last,
away from that green darkness
of upstream, that waltzing drift
of madness, where bluebells blurred
everything and the salmon leapt
rigid into air.

De la estuar

Cormoranul și bătlanul comandă
peste fâșiile strălucitoare de nămol.
Cerul devine din ce în ce mai
implicat. Lumina se reflectă
în argintiul stridiilor,
roz și gri.

Sub cerul liber în sfârșit,
departe de întunericul verde
din amonte, acea curgere dansantă
de nebunie, unde clopoștii estompau
totul și somonul țâșnea
rigid în aer.

And not yet swept out past
the land's faltering goodbyes
of chevroned huts, a frayed
red flag, to the first
tufts of spray, the great hoop
of the homeless horizon.

Boats nod at their moorings.
Trains come and go
blindly, huge and leaning
on their curves. Low walls
hold back the onlooking shores
where silence is a settlement.

Here, too, there are still
secret transactions – between

Și încă nu departe de
șovăielnicul rămas bun al regiunii
de cabane în zig-zag, un steag roșu
ponosit, spre primele
grămezi de stropi, marele cerc
al orizontului fără adăpost.

Bărcile încuviințează spre zona de acostare.
Trenurile vin și pleacă
necugetând, uriașe și aplecate
pe șinele lor. Pereți scunzi
ascund plajele martore
unde liniștea și-a făcut casă.

Și aici, încă sunt
tranzacții secrete – între

the last of fresh water
and the inroading tides; or
summer heat and the constant
burning of the heart.

ultima porțiune de apă proaspătă
și valurile năvalnice; sau
între arșița verii și statornica
inimă în flăcări.

Another Parting

Remember how we gunned the car down the motorway
Towards the airport's absurdly slow
Litanies of departure? - Check-in, the catechism
Of security questions, the electric angelus
Of chimes, passport control, the gate...

When, somehow, we managed to say
Goodbye, we felt we were being crushed
By the weight of time that had massed above us
Like the grey cloud into which you would go:
And, through it all, an orphan half-phrase
Rang in my head - but a mad contradiction
Of what was real - *Time that is given...*
Today, as another parting comes closer,

Încă o despărțire

Îți amintești cum goneam cu mașina pe autostradă
Spre rugăciunile de plecare absurd de încete
Din aeroport? Check-in, catehismul
De întrebări al celor de la pază, angelus-ul electric
Al clopoștelor, controlul pașaportului, poarta...

Când, cumva, am reușit să spunem
Rămas bun, ne simțeam ca și cum am fi fost striviți
De greutatea timpului care s-a strâns deasupra noastră
Precum norul gri în care urmează să intri:
Și, în tot acest timp, jumătate de frază orfană
Îmi suna în minte - însă o contradicție nebună
A ceea ce era real - *Timpul care ne este dat...*
Astăzi, cum o altă despărțire se apropie,

The words recur, along with that cloud
Which moves over each lived minute of love.

But today those minutes have all the brightness
Of your favourite gemstones – the steady burn
Of garnets, the amethyst's clear purple,
The mallow-green of malachite, with its swirl
Of black contours beneath the surface:
As if parting itself could just be
Like seeing sunlight pinch the ocean
Into points of sparkle, or like the way
In which now that phrase finds its sudden completion –
Time that is given has no shadow.

No shadow – simply the winking grains
Of all those minutes which fire and flare

Cuvintele revin, împreună cu acel nor
Care se mișcă deasupra fiecărui minut de dragoste trăit.

Dar atsăzi toate acele minute au strălucirea
Pietrelor tale prețioase preferate – focul neîntrerupt
Al granatului, violetul transparent al ametistului,
Verdele malahitului, cu vârtejul
De contururi negre de sub suprafață:
Ca și cum despărțirea în sine ar putea fi
Ca vederea luminii soarelui lovind oceanul
În puncte de scânteie, sau felul
În care acum fraza își găsește completarea brusc –
Timpul care ne este dat nu are umbră.

Nicio umbră – ci doar punctele sclipitoare
Ale acelor minute care ard și pâlpâie

Along the runways that lead into darkness:
And, beyond, the calm patterns of the stars,
The bearings which fix our new arrivals.

De-a lungul pistelor care duc în întuneric:
Iar, dincolo de asta, formele liniștite ale stelelor,
Legăturile care ne stabilesc noile sosiri.

Proofs

Delete leaves, the hum of long evenings, light.
Change to bold the grip of frost, black nights.
Rearrange forest gales, seas steep as stairs.
Italicise the stinging slopes of rain.
Stet the murderous world, heartland of despair.
Indent: in the beginning, begin again.

Insert an asterisk over Bethlehem.
Replace damaged characters with wise men.
Substitute stable for inn, manger for bed.
Transpose caviar and crust, fish and hook.
Realign hope, cherish the hungry and the dead.
Print: weigh in your hand spring's budding book.

Probe de tipăritură

Șterge frunze, zumzetul serilor lungi, lumină.
Schimbă în bold încleștarea nopților negre și geroase.
Rearanjează furtunile din pădure, mările abrupte precum scările.
Scrie cursiv pantele înțepătoare de ploaie.
Anulează lumea criminală, inima disperării.
Aliniază: la început, începe din nou.

Introdu un asterisc deasupra Betleemului.
Înlocuiește caracterele defecte cu oameni înțelepți.
Substituie staulul cu hanul, ieslea cu patul.
Transpune caviar și înveliș, pește și cârlig.
Reajustează speranța, prețuiește-i pe cei înfometați și morți.
Printează: cântărește în mâna ta cartea în floare a primăverii.

